

Det, man med hensyn til netop dyrlæger ønsker med det pågældende forslag, er, at apotekermonopolet skal bevares. Jeg synes, det er på høje tid, at man erkender, at den udvikling ikke holder længere.

Det, man åbenbart heller ikke ønsker fra ministerens side, er, at vi her taler om, at der i de intentioner, som Medivet har, er jo en rationalisering med hensyn til omkostningerne.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor dyrlægen ikke må deltage i disse indkøb. Kan det virkelig være korrekt efter rådsdirektiverne?

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg glemte, og det må hr. Jan Kørpe Christensen undskylde, i første omgang at svare på spørgsmålet om liberalisering af apotekervæsenet. Det er, fordi det bliver en stor, bred og god debat. Der skulle vi næsten have nogle flere deltagerne.

Men årsagen til, at apotekervæsenet er skruet sådan sammen, som det er, er jo at sikre en vis standard, sikre en rådgivning, sikre en ens prisfastsættelse, og det er derfor, at apotekerne har forhold, som man kan opleve som monopoler.

Jeg er godt klar over, at dyrlægerne har nogle særlige interesser, og at dyrlægerne har nogle særlige problemer omkring det, og jeg ved da også, at de kunne ønske sig at have deres eget apotek centralt; men dyrlægernes priser indgår jo på lige fod med alle andre varer i apoteket og er med til at lave den avance, som apotekerne har, og der er fastsat særlige priser på veterinære lægemidler, der ligger noget under, så der er ikke tale om, at de bliver dårligt behandlet.

Jeg vil gerne sige, at når der står forbud mod reklamer, så nævnte hr. Jan Kørpe Christensen det lille m.v. – det er klart, at det er dejligt stort og bredt med sådan et lille m.v. – men det betyder egentlig det omkring rabatterne, ja! Og det, man er nervøs over, er jo, som jeg sagde før, at den enkelte dyrlæge skulle blive motiveret økonomisk – altså have en økonomisk interesse i at ordinere et bestemt medikament til et husdyrhold.

Men jeg vil anbefale, når vi skal ind på de forskellige tekniske spørgsmål og rådsdirektiver osv., at man stiller det som spørgsmål i udvalget.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg lyttede meget nøje, da ministeren svarede i første runde på spørgsmålet om den magistrelle produktion af humane lægemidler.

Hørte jeg rigtigt? Rebede ministeren sejl i forhold til det udspil, som lå i forslaget i første omgang? Jeg synes heller ikke, jeg rigtig fik noget svar på, hvorfor sygehusapotekerne fik lov til at producere, mens de almindelige frie – hvis man kan kalde det det – apotekere var blevet båndlagt på en eller anden facon.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg forlanger heller ikke, at ministeren ned i de mindste detaljer skal forklare, hvad der foregår på området her. Jeg skal nok tage det op i udvalget, det er klart.

Men det, jeg spurgte om, var: Hvorfor er det således, at dyrlægen ikke kan deltage i disse her indkøb? Hvad er den konkrete begrundelse? Er det, fordi ministeren reelt i bund og grund er imod en liberalisering? Det tror jeg netop ikke er tilfældet. Er det, fordi ministeren ikke ønsker rationalisering, som Medivet står for? Rationalisering er da positivt i selv.

Jeg vil også gerne have at vide, om ministeren virkelig mener, at læger og dyrlæger eller andre medicinalpersoner er bundrødne og sådan nogle plattenslagere – for at sige det lige ud – der ordinerer medicin ud fra et økonomisk incitament, altså har som incitament at få flere kroner på bordet. Jeg synes, at vi efterhånden er så langt ude. Ministeren sagde jo netop, at dyrlægen ikke må have et økonomisk incitament til at ordinere mere medicin end højst nødvendigt.

Jeg tror altså ikke, at læge- eller dyrlægestanden i Danmark er sådan, at de bevidst laver sådan nogle numre. Jeg ved, at de har et godt samarbejde med landmændene, og jeg er overbevist om, at landmændene ikke ønsker mere medicin, end de har brug for. Så jeg forstår ikke de problemer, der er omkring netop det her, og at man vil gå ind.

Samtidig siger man, at det er Ombudsmanden, der ligesom mere eller mindre har bedt om at få de ændringer. Det har Ombudsmanden ikke; det har han ikke beføjelser til, og det er ikke tilfældet. Derfor synes jeg, det er forkert, at det står i bemærkningerne til lovforslaget, at det mere eller mindre er Ombudsmanden, der har bedt om det. Det synes jeg er uacceptabelt.